

ЧУДОМИР

ИВАН СТ. АНДРЕЙЧИН

chitanka.info

Иван Андрейчин познавам от 1907 година. Виждах го по забави и вечеринки да декламира свои и чужди стихове и да разправя вицове на публиката. От декламациите му освен про шумялото му по онова време стихотворение „Погребение“, което се декламираше по работнически вечеринки, съм запомнил едно друго, което започваше с двустишие:

*Чук-чук-чук, приятно чука той,
ковчези готви за покой...*

Беше дребен, с остри като четка коси, брадичка и големи увиснали мустаци, из които се подаваше постоянно неизменно лула. Беше постоянен посетител на Арменското кафене, където играеше на табла. И той като много от хората на изкуството страдаше от няколко мании — че е хубавец и има успех сред жените, че освен поет е и актьор, и пр. Спомням си как в кафенето разказваше, че щял да играе в Народния театър ролята на Карл Моор от Шилеровите „Разбойници“, и искаше да се хване на бас с артиста Щърбанов, че ще пожъне големи успехи. Аз съм ходил у дома му с рано починалия белетрист Никола Янев, Страшимир Кринчев и Петър Райчев, където Петър, още ученик в Рисувалното училище, се съгласи да пее, но ако угасят лампите. Андрейчин имаше богата библиотека, беше ходил няколко пъти в Париж и беше учител по френски език в една от гимназиите. Все по това време се раздели с жена си и се ожени за съвсем младото си хазайче, дъщеря на военния шапкар Попов. Известно време беше редактор на хумористичното списание „Барабан“, без обаче да се почувствува някакво подобрене в него.

(Из ръкописите на писателя.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.